

Birgit Busk (U):

Efter at have gennemgået kristeligt folkepartis forslag til lov om svangerskabsafbrydelse kan jeg tydeligt se, at det er et par lovgivninger forud for den såkaldt frie abortlov i 1973, man vil tilbage til, dog med bortfald af den sociale indikation. Det ville alt sammen være i orden, hvis baggrunden for lovændringen også havde været det. Det er den ikke. Det sidste vil jeg gerne meget stærkt pointere.

Hvilken glæde har man af at tvinge en kvinde til at føde, hvis man risikerer, at hun ikke selv tør se fremtiden i møde og måske i desperation går hen og tager sit eget liv eller som tidligere sætter sit liv på spil ved at gå til en kvaksalver? Det bliver igen tilfældighederne, som kommer til at råde.

Mennesker uden reelt kendskab til den pågældende skal atter kunne optræde som dommere. Det er helt forkert. Det af kristeligt folkeparti ønskede ankenævn vil svare til det 3 mands råd hos mødrehjælpen, der sad som dommere og skulle afgøre, hvorvidt en kvinde kunne få abort eller ej. Og fik hun afslag, hvad havde man så at byde hende til gengæld? I realiteten ingenting, oftest en sludder for en sladder, hvorefter hun blev overladt til sin egen skæbne. Jeg tvivler på, at det er det, der skulle være kristeligt folkepartis hensigt med fremsættelsen af lovforslaget. Derfor må jeg sige det lige ud: forslaget duer ikke for øjeblikket. Jeg har fulgt svangerskabslovgivningen her i landet i mindst 20 år, den har aldrig duet. Man lovgav om kvinder, men det var tydeligt, at det var mænd, der gjorde det.

En snæversynet lovgivning, der først og fremmest plejede mænds interesser, det var, hvad det var. Altid skulle man springe over, hvor gærdet var lavest. Altid skortede det på bevillinger. Det gjorde det også, da vi fik loven om svangerskabsafbrydelse af 13. juni 1973. At der var adskillige kvinder, som var med til at provokere den lov frem, er sådan set forståeligt, men ikke desto mindre sørgeligt. De lod sig narre, samtidig med at de priste sig lykkelige over noget, som de kaldte råderet over egen krop. Hvad er det for noget? Hvis det skal føles som et privilegium at få lov til at slå sit ufødte barn ihjel, så er jeg ikke længere kvinde, jeg er intet, jeg ville føle mig som en nar, hvis jeg hoppede på den galej. Råderetten har i adskillige tilfælde

vist sig at være noget helt andet, nemlig pression.

Selv om det er en kendsgerning, at man altid har været to om det, så er det lige så meget en kendsgerning, at hovedansvaret af gode grunde altid er blevet lagt på kvinden; hun har haft sværest ved at løbe fra det. Kunne hun ikke regne med manden privat, så kunne hun altså heller ikke regne med ham, når det gjaldt svangerskabslovgivningen. Det har givet mange tragiske skæbner.

I dag er vi blevet beriget med svangerskabsforebyggende midler; atter er det kvinderne, som må holde for. Da p-pillerne blev opfundet, var det kvinderne, som skulle have dem, og sådan kan jeg blive ved.

Det er helt klart, at vi primært må sætte ind for at undgå uønskede svangerskaber, men det er på tide, at også mænd bliver sig deres del af ansvaret bevidst. Jeg mener, at svangerskabsforebyggende midler må kunne erhverves gratis, i det mindste af folk under en vis indtægtsgrænse.

Det er den første forudsætning for at kunne vedtage kristeligt folkepartis lovforslag. En anden er, at ingen, som er i social nød eller frygter at komme det, skal være henvist til at søge abort som fortvivlet udvej. Det vil være nødvendigt med en form for statsgaranti. Kan vi opfylde disse betingelser — jeg har ikke til dato set det — da vil jeg gerne være med til at afskaffe den lov, vi fik indført i 1973. Jeg græd den dag, den blev vedtaget, følte, at nu var der ikke længere respekt for noget som helst i denne verden. Alligevel kan jeg ikke gå ind for kristeligt folkepartis lovforslag, sådan som det fremtræder her.

(Kort bemærkning).

Johan Nielsen (S):

Jeg vil blot oplyse, at det er en gang på gang i denne sal slået fast af forskellige formænd, at ordene „hykleri“ eller „farisæisme“ ikke må bruges fra dette høje tings talerstol.

For øvrigt vil jeg i dette tilfælde følge min samvittigheds stemme, og den turde være kendt af alle danske, som har fulgt med i denne debat.

Vestergaard Eriksen (FU):

Vedrørende fri abort står jeg klart på mit